

12. Sprawy z zakresu gospodarki wodnej.

Sprawy z zakresu gospodarki wodnej stanowiły niewielką część spraw rozpoznanych w Wydziale IV w 2008 r. Większość orzeczeń wydanych w zakresie omawianego symbolu dotyczyła rozstrzygnięć organów administracji podjętych w oparciu o przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 239, poz. 2019 ze zm.).

Najczęstszą przyczyną uwzględnienia skarg było naruszenie przez organy administracji zasad rządzących administracyjnym postępowaniem dowodowym.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2008 r. **sygn. akt IV SA/Wa 331/08** WSA w Warszawie uchylił ostateczną decyzję Ministra Środowiska w przedmiocie pozwolenia wodnoprawnego na składowanie kruszywa. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd stwierdził, iż zaskarżona decyzja została podjęta z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, to jest art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 107 § 3 K.p.a., które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Powołując się na wynikające z art. 190 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi związanie wykładnią prawa dokonaną przez Naczelnny Sąd Administracyjny, Sąd powołał się na wydany w sprawie wyrok NSA z dnia 8 stycznia 2008 r., w którego uzasadnieniu wskazano, iż udzielenie pozwolenia wodnoprawnego na składowanie piasku na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią dopuszczalne jest wtedy, gdy strona ubiegająca się o takie pozwolenie dysponuje w dacie orzekania o tym pozwoleniu skuteczną prawnie decyzją, o której mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1 Prawa wodnego (zwolnieniem od zakazów obowiązujących na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią). Dalej Sąd stwierdził, że jeżeli obowiązywanie wspomnianego zwolnienia uzależniono od spełnienia warunku, obowiązkiem organu orzekającego w przedmiocie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego jest ustalenie, czy warunek ten został spełniony. Jeżeli warunek nie jest spełniony, nie można przyjąć, że zwolnienie obowiązuje, a w konsekwencji niedopuszczalne jest udzielenie pozwolenia wodnoprawnego.

W analizowanej sprawie decyzja zwalniająca z zakazu składowania piasku w międzywalu uzależniła swoje obowiązywanie od uzyskania przez jej adresata pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie piasku. Sąd stwierdził, że okoliczność,

czy pozwolenie takie obowiązywało w czasie, w którym toczyło się postępowanie o wydanie pozwolenia na składowanie, nie było przedmiotem rozważań organów obu instancji. Nie została zatem wyjaśniona kwestia istotna dla rozstrzygnięcia sprawy.

W wyroku z dnia 1 października 2008 r. o sygn. akt VIII SA/Wa 115/08 – orzeczenie prawomocne, Sąd uznał, iż przepis art. 138 § 1 pkt 2 K.p.a. nie stanowi samodzielnej podstawy umorzenia postępowania, w tym zakresie mają zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organem pierwszej instancji - przepis art. 105 K.p.a. Przepis art. 105 K.p.a. kładzie jednak akcent nie na przeszkodę w prowadzeniu postępowania, lecz na bezprzedmiotowość, czyli brak przedmiotu postępowania administracyjnego. Poglądy na istotę umorzenia postępowania administracyjnego są zatem uwarunkowane przez stanowisko odnośnie do samego przedmiotu postępowania administracyjnego. Prowadzi to do wniosku, że postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe, gdy sprawa, która miała być załatwiona w drodze decyzji albo nie miała charakteru sprawy administracyjnej jeszcze przed datą wszczęcia postępowania, albo utraciła charakter sprawy administracyjnej w toku postępowania administracyjnego. W pierwszym przypadku postępowanie stało się bezprzedmiotowe, bowiem przyczyna bezprzedmiotowości została wykryta w toku postępowania, w drugim natomiast dlatego, że przyczyna bezprzedmiotowości pojawiła się po wszczęciu postępowania, a przed jego zakończeniem.